

KARTA MODUŁU KSZTAŁCENIA

Informacje ogólne							
PAŃSTWOWA WYŻSZA SZKOŁA ZAWODOWA IM. WITELONA W LEGNICY WYDZIAŁ NAUK O ZDROWIU I KULTURZE FIZYCZNEJ							
Kierunek studiów:		Fizjoterapia					
Profil studiów:		Praktyczny					
Forma studiów:		Stacjonarne					
Nazwa modułu:		Leczenie ran, oparzeń i owrzodzeń					
Kod modułu kształcenia:		MK_MF113					
Rodzaj modułu kształcenia:		Fakultatywny					
Rok studiów	4	Forma zajęć i liczba godzin:					
Semestr	8	Wykłady	Ćwiczenia	Laboratoria	Seminaria	Zajęcia praktyczne	Praktyka zawodowa
Liczba punktów ECTS:	2	10	15				
Forma zaliczenia	Zaliczenie na ocenę						

Autor programu:

dr n. med. Joanna Żółtańska

Cele kształcenia:

Cel1:

Nabywanie przez studentów specjalistycznej wiedzy i umiejętności w zakresie opieki nad pacjentami z ranami, oparzeniami i owrzodzeniami.

Wymagania wstępne:

Posiadanie wiedzy z zakresu anatomii, fizjologii i patologii.

Efekty kształcenia:

Wiedza:

EK1: Zna patofizjologię oraz zasady postępowania w zakresie opieki nad chorym z ranami, oparzeniami i owrzodzeniami.

EK2: Rozróżnia rodzaje ran i zna metody leczenia.

Umiejętności:

EK3: Ocenia i klasyfikuje rany oraz potrafi zastosować, odpowiednie do rodzaju dysfunkcji, postępowanie terapeutyczne.

Kompetencje społeczne:

EK4: Ponosi odpowiedzialność za udział w podejmowaniu decyzji zawodowych, Ponosi odpowiedzialność za bezpieczeństwo własne i osób znajdujących się pod jego opieką.

Treści kształcenia:**Wykłady:**

Kod	Tematyka zajęć	Liczba godzin
W1	Klasyfikacja i mechanizm powstawania ran. Rodzaje ran. Gojenie się ran. Czynniki opóźniające gojenie się ran, blizny przerostowe i bliznowiec.	1
W2	Żyłne i tętnicze owrzodzenia kończyn dolnych	1
W3	Stopa cukrzycowa	1
W4	Odleżyny	1
W5	Rany urazowe i chirurgiczne	1
W6	Owrzodzenia skórne	1
W7	Oparzenia i odmrożenia	1
W8	Zakażenia Znaczenie badań mikrobiologicznych w leczeniu ran.	1
W9	Opatrunki. Wpływ niedożywienia na gojenie się ran	1
W10	Leczenie zachowawcze i farmakologiczne Zastosowanie miejscowej terapii podciśnieniowej w leczeniu ran.	1

Ćwiczenia:

Kod	Tematyka zajęć	Liczba godzin
Ć1	Rodzaje ran. Zasady klasyfikacji.	2
Ć2	Etapy gojenia ran.	1
Ć3	Wybrane metody leczenia ran.	2
Ć4	Kompresjoterapia. Światłoterapia. Leczenie tlenem. Inne terapie.	2
Ć5	Zasady zmiany opatrunku	2
Ć6	Nowoczesne opatrunki- prezentacja i omówienie wybranych opatrunków.	2
Ć7	Edukacja pacjenta w zakresie samo opieki i pielęgnacji rany	2
Ć8	Wpływ stanu odżywienia na gojenie się ran	2

Metody kształcenia:

1. Wykład
2. Ćwiczenia praktyczne

Całkowity nakład pracy studenta:

Godziny kontaktowe (wykład, ćwiczenia, laboratorium, seminarium, projekt, konsultacje, obecność na egzaminie itd.)	25
Przygotowanie się do zajęć, w tym czytanie wskazanej literatury	10
Przygotowanie się do kolokwium	5
Przygotowanie się do egzaminu	0
Inne	10
Razem	50
Liczba punktów ECTS dla modułu kształcenia	2

Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć praktycznych, laboratoryjnych, projektowych i praktyk zawodowych	1
---	---

Weryfikacja osiągnięcia efektów kształcenia

Z zakresu wiedzy	Efekty kształcenia do przedmiotu
Oceny : 51-60% prawidłowych odpowiedzi – 3,0 61-70% prawidłowych odpowiedzi – 3,5 71-80% prawidłowych odpowiedzi – 4,0 81-90% prawidłowych odpowiedzi – 4,5 91-100% prawidłowych odpowiedzi – 5,0	EK1, EK2
Z zakresu umiejętności	Efekty kształcenia do przedmiotu
Sprawdzian umiejętności i wiedzy: • zaliczenie praktyczne (obserwacja wykonawstwa), • realizacja zleconego zadania, Kryteria ocen z zakresu umiejętności i wiedzy ocenianych przez prowadzącego: 5,0 – student aktywnie uczestniczy w zajęciach, potrafi różnicować rany i podjąć odpowiednie działania terapeutyczne. Uczęszcza na wszystkie zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje najwyższe oceny z treści programowych realizowanych w poszczególnych blokach tematycznych. 4,5 – student aktywnie uczestniczy w zajęciach, potrafi różnicować rany i podjąć odpowiednie działania terapeutyczne. Uczęszcza na wszystkie zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje 80% najwyższych ocen z treści programowych realizowanych w poszczególnych blokach tematycznych. 4,0 – student aktywnie uczestniczy w zajęciach, potrafi różnicować rany i podjąć odpowiednie działania terapeutyczne. Uczęszcza na wszystkie zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje 70% najwyższych ocen z treści programowych realizowanych w poszczególnych blokach tematycznych. 3,5 – student biernie uczestniczy w zajęciach, potrafi różnicować rany i podjąć działania terapeutyczne. Uczęszcza na wszystkie zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje 60% najwyższych ocen z treści programowych realizowanych w poszczególnych blokach tematycznych. 3,0 – student biernie uczestniczy w zajęciach, potrafi różnicować rany i podjąć działania terapeutyczne. Uczęszcza na wszystkie zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje poprawne oceny z treści programowych realizowanych w poszczególnych blokach tematycznych. 2,0 student biernie uczestniczy w zajęciach, nie potrafi różnicować ran i nie potrafi podjąć odpowiednich działań terapeutycznych. Uczestniczy nieregularnie w zajęciach, nie jest do nich przygotowany i uzyskuje negatywne oceny z treści programowych realizowanych w poszczególnych blokach tematycznych.	EK3
Z zakresu kompetencji społecznych	Efekty kształcenia do przedmiotu
Kryteria ocen z zakresu kompetencji społecznych ocenianych przez	EK4

prowadzącego i kolegów w formie przedłużonej obserwacji postaw i zachowań: 5,0 – wykazuje się bardzo dobrą znajomością problemów występujących u pacjentów z różnego rodzaju ranami, potrafi określić priorytety w działaniach. Potrafi pracować samodzielnie i w zespole 4,5 – wykazuje się dobrą znajomością problemów występujących u pacjentów z różnego rodzaju ranami, potrafi określić priorytety w działaniach. Potrafi pracować samodzielnie i w zespole. 4,0 – wykazuje się prawidłową znajomością problemów występujących u pacjentów z różnego rodzaju ranami , potrafi ustalić priorytety w działaniach. Potrafi pracować samodzielnie i w zespole. 3,5 – wykazuje się prawidłową znajomością problemów występujących u pacjentów z różnego rodzaju ranami, potrafi ustalić priorytety w działaniach W większości przypadków potrafi pracować samodzielnie i w zespole 3,0 –Wykazuje się w większości przypadków prawidłową znajomością problemów występujących u pacjentów z różnego rodzaju ranami, potrafi ustalić priorytety w działaniach. W większości przypadków potrafi pracować samodzielnie i w zespole 2,0 – Nie wykazuje się prawidłową znajomością problemów występujących u pacjentów z różnego rodzaju ranami. Nie potrafi pracować samodzielnie i w zespole.	
---	--

Kryterium oceny efektów zajęć praktycznych:

Ustalenie oceny końcowej z ćwiczeń odbędzie się na podstawie ocen cząstkowych otrzymanych przez studenta w czasie trwania zajęć i obecności na zajęciach. W przypadku nieobecności obowiązkowe jest odrobienie zajęć z inną grupą zgodnie z zasadami zaliczania przedmiotu. Ocena końcowa z ćwiczeń obliczana jest według wzoru 75% oceny umiejętności + 25% oceny kompetencji społecznych.

Metody weryfikacji efektów kształcenia przedmiotu:

Ocena formująca:

- test
- zaliczenie ćwiczeń praktycznych
- aktywność podczas zajęć
- obserwacja zachowań

Ocena podsumowująca:

Średnia ważona ocen formujących

Tabela odniesień dla modułu kształcenia

Efekt kształcenia	Odniesienie danego efektu do efektów kierunkowych	Cel kształcenia	Treści programowe	Metody kształcenia	Metody weryfikacji efektów kształcenia

EK1	K_W04, K_W06	Cel1	W1-W10	Wykład	Test
EK2	K_W11, K_W25	Cel1	W1-W10	Wykład	Test
EK3	K_U11, K_U18	Cel1	Ć1-Ć8	ćwiczenia praktyczne	Prawidłowe wykonanie zadanych ćwiczeń praktycznych
EK4	K_K01, K_K09	Cel1	Ć1-Ć8	ćwiczenia praktyczne	Aktywność na zajęciach Obserwacja zachowań

Literatura podstawowa:

1. Joseph E. Grey, Keith G. Harding (red.) Leczenie ran w praktyce. Wydawnictwo Lekarskie PZWL. Warszawa 2010.
2. Szewczyk M. T., Jawień A. Leczenie ran przewlekłych. PZWL. Warszawa 2012.
3. Krasowski G., Kruk M. Leczenie odleżyn i ran przewlekłych. Wydawnictwo Lekarskie PZWL. Warszawa 2008.
4. Oszkinis, Gabriel, Pukacki, Majewski. Leczenie ran trudno gojących się. Blackhorse Publishing 2006.
5. Szkiler E., Poradnik pielęgnacji ran przewlekłych Evereth. Warszawa 2014.
6. Alexander T. Trott, Jawień A. Rany i obrażenia zaopatrywanie i pielęgnacja ran w stanach nagłych. Edra Urban & Partner 2013.

Literatura uzupełniająca:

1. Rosińczuk J., Uchmanowicz I., Odleżyny – profilaktyka i leczenie. Continuo. Wrocław 2014.
2. Mikołajewska E., Odleżyny w opiece geriatrycznej – zapobieganie i fizjoterapia. Raabe 2014.
3. Grzybowski J.. Biologia rany oparzeniowej. Alfa-medica press 2001.